

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ:

الْعَالِمُ بِزَمَانِهِ لَا تَهْجُمُ عَلَيْهِ اللَّوَائِسُ

الكافي، جلد ۱، صفحه ۲۶

امام خامنه‌ای مدظله‌العالی:

درس خواندن و تهذیب اخلاق و هوشیاری سیاسی همراه با تلاش‌های انقلابی، وظائفی هستند که دختران و پسران این نسل باید آنها را هرگز فراموش نکنند. ۱۳۹۸/۹/۲۴

عنوان:

آمریکا

شناسنامه مطلب	
b-268-2	کد مطلب
بصیرتی / مباحث آموزشی / گام اول: اطلاعات سیاسی / مقدماتی	رده
جغرافیای طبیعی، اقتصاد، نظام اجتماعی، آمریکا، نظام، سیاسی، فدرال، ایالت، آموزش، مجلس، نمایندگان، آمریکا، آمریکا، دیوان عالی، استیضاح، رهبری	برچسب
	توضیحات

پایگاه تزکیه‌ای، علمی، بصیرتی و مهارتی نُمُو

nomov.ir

امام خمینی (ره):

آمریکا شیطان بزرگ است.

تشکیل کشور آمریکا

آمریکا در سال ۱۷۸۳ میلادی بر طبق معاهده‌ی پاریس به‌عنوان یک کشور مستقل به رسمیت شناخته شد. قبل از اعلام استقلال، آمریکا مجموعه‌ای از مستعمرات کشورهای اروپایی بود که هر یک بخشی از آن را تحت تصرف خود داشتند.

با رشد و توسعه کشور، بخش‌های زیادی از مستعمرات سیزده گانه رفته رفته شاهد درگیری و شورش علیه حکومت بریتانیا شدند. بدین ترتیب جنگ‌های انقلاب آمریکا از آوریل ۱۷۷۵ آغاز شد، و سرانجام در سال ۱۷۸۳ در پی امضای قرارداد صلح با بریتانیا پایان یافت. نهایتاً استقلال ۱۳ مستعمره‌ی آمریکای شمالی با صدور اعلامیه استقلال آمریکا در ۴ ژوئیه ۱۷۷۶ محقق شد.

در این دوره آمریکا متشکل از ۱۳ ایالت خودمختار بود که تعارض قوانین موجود بین ایالت‌های مختلف باعث رکود اقتصادی و در نتیجه شورش‌هایی شد به همین دلیل نمایندگان ۱۲ ایالت (به جز رودآیلند) در فیلادلفیا من جمله جورج واشنگتن، بنجامین فرانکلین و جیمز مدیسون قانون اساسی ایالات متحده آمریکا را تصویب کردند که با تغییراتی چند هم اکنون نیز قانون اساسی آمریکا می‌باشد.

جغرافیای طبیعی

ایالات متحده آمریکا در نیمکره غربی زمین، و در شمال قاره آمریکا واقع است. این کشور از ۴۸ ایالت همجوار، و دو ایالت جدا از دیگران (شبه جزیره آلاسکا در شمال شرق قاره آمریکا و مجمع‌الجزایر هاوایی در اقیانوس آرام) تشکیل شده است. همچنین، در دو منطقه حوزه دریای کارائیب، و نیز بخش‌هایی از اقیانوس آرام، جزایر کوچک و پراکنده‌ای وجود دارند که قلمرو آمریکا محسوب می‌شوند، ولی به گونه‌ای خودگردان اداره می‌شوند (مانند پورتو ریکو)^۱

آلاسکا بزرگترین و رودآیلند کوچکترین ایالت در آمریکا می‌باشند.^۲

از نظر کل وسعت آب و خاک، آمریکا بعد از روسیه و کانادا، سومین کشور پهناور جهان است.^۳

ایالات متحده آمریکا از شمال با کشور کانادا، و در جنوب با کشور مکزیک مرز خاکی دارد. این کشور در شمال غرب قاره آمریکا و سواحل آلاسکا نیز با روسیه مرزهای مشترک آبی دارد. ۴۸ ایالت به هم پیوسته که خاک اصلی آمریکا را تشکیل می‌دهند، از شرق و جنوب شرقی به اقیانوس اطلس و خلیج مکزیک، و از غرب به اقیانوس آرام منتهی می‌شوند. ایالت آلاسکا نیز از شمال به اقیانوس منجمد شمالی، از غرب به تنگه برینگ، و از جنوب غربی به اقیانوس آرام ختم می‌شود. مجمع‌الجزایر هاوایی هم در جنوب غرب خاک اصلی آمریکا و در اقیانوس آرام واقع شده‌اند.

کشور ایالات متحده آمریکا در مجموع ۹'۸۲۶'۶۳۰ کیلومتر مربع وسعت دارد که البته ۴۷۰ هزار کیلومتر آن را جزایر پراکنده و تحت قلمرو آمریکا در اقیانوس آرام و دریای کارائیب تشکیل می‌دهند.

^۱ - <http://www.gao.gov/archive/1998/og98005.pdf>

^۲ - Shulski, Martha (2007), *The Climate of Alaska*, Gerd Wendler, University of Alaska Press, p. 4, ISBN 1-60223-007-2

^۳ - Klein, Ted (2007), *Rhode Island*, Marshall Cavendish, p. 67, ISBN 0-7614-2560-8

۳- بدون احتساب وسعت آبی، چین دارای مساحت بیشتری از آمریکا است، اما با احتساب قلمروی آبی، چین بعد از آمریکا قرار دارد.

اقتصاد

ایالات متحده آمریکا اقتصاد **کاپتالیستی** از نوع سرمایه‌داری انحصاری دارد. ویژگی بارز اقتصاد ایالات متحده آمریکا عبارت است از تسلط انحصارها در رشته‌های مختلف، که بر مبنای منابع طبیعی فراوان، زیربنای توسعه‌یافته، تولید انبوه، و مصرف زیاد استوار است. تولید ناخالص داخلی ایالات متحده آمریکا با بیش از **۱۹ تریلیون** (۱۹/۰۰۰ میلیارد دلار)، یعنی حدود ۲۰٪ تولید ناخالص جهان، نخستین اقتصاد بزرگ جهان است^۱

از لحاظ حجم مبادلات، ایالات متحده بزرگ‌ترین واردکننده، و - پس از **آلمان** و **چین** - سومین صادرکننده بزرگ جهان است **کانادا**، **چین**، **مکزیک**، **ژاپن** و **آلمان**، به ترتیب بزرگ‌ترین شرکای تجاری آمریکا هستند. آمریکا در دهه اخیر بزرگ‌ترین بدهی جهان را نیز بر شانه داشته‌است.^۲

نیروهای مسلح

نیروهای نظامی آمریکا به پنج دسته اصلی تقسیم می‌شوند:

۱. نیروی زمینی ایالات متحده آمریکا
۲. نیروی هوایی ایالات متحده آمریکا
۳. نیروی دریایی ایالات متحده آمریکا
۴. سپاه تفنگداران دریایی ایالات متحده آمریکا
۵. گارد ساحلی ایالات متحده آمریکا

نظام فکری حاکم بر آمریکا

لیبرال‌دموکراسی پایه‌ی اساسی تمدن غرب است.^۳

^۱ - "Rank Order - GDP (purchasing power parity)". Archived from the original on 7 May 2012. Retrieved 5 April 2008

^۲ - China passes Germany in economic rankings - CNN.com

^۳ - The U.S. National Debt and How It Got So Big

برای مطالعه بیشتر به فایل‌های b1 و b2 سایت مراجعه فرمایید.

نظام سیاسی آمریکا

دولت فدرالیسم آمریکا

فدرالیسم نوعی حکومت است که در آن اختیار اداره کشور به دو واحد مجزا سپرده شده است، یکی خود ایالات و دیگری دولت مرکزی.

اختیارات اختصاصی ایالات

۱. فعالیت برگزاری انتخابات
۲. تنظیم امور بازرگانی درون ایالتی
۳. سازمان دادن به حکومت های محلی
۴. تدوین و اصلاح قانون اساسی ایالتی
۵. ایجاد دادگاه های محلی و ایالتی
۶. ایجاد نهادهای آموزشی و صدور مجوز برای امور مختلفی مانند: گواهینامه رانندگی، مجوز کسب کار و ... برای سازندگی و توسعه اقتصادی

اختیارات مشترک بین ایالات و دولت فدرال

۱. وضع مالیات
۲. وام گرفتن و خرج کردن در راه رفاه عامه.
۳. ایجاد نهادهای قضایی
۴. صدور اجازه تأسیس بانکها و شرکت های خصوصی
۵. اجرای قوانین مربوط به ورشکستگی
۶. ایجاد سازمان های تأمین اجتماعی

ساختار سیاسی ایالت متحده آمریکا

نظام سیاسی ایالات متحده، جمهوری فدرال بوده و قانون اساسی آن را ۳ محور اساسی تشکیل می‌دهد: تفکیک قوا، نظام انتخاباتی، نظام فدرالی.

۱- تفکیک قوا

۲- نظام فدرال

۳- نظام انتخاباتی

عوامل تعیین کننده در سیاست خارجه آمریکا:

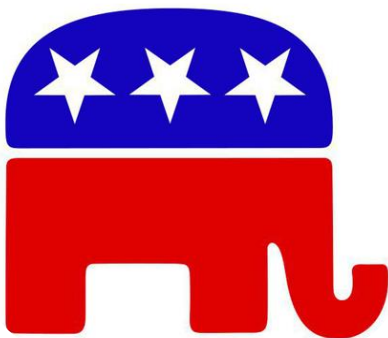
• دیوان عالی ایالات متحده آمریکا

• احزاب و گروه‌ها

• کنگره آمریکا

• رئیس جمهور

• گروه‌های لابی

رئیس‌جمهور ایالات متحده آمریکا

رئیس‌جمهور ایالات متحده آمریکا یکی از قوای سه‌گانه در دولت ایالات متحده آمریکا است.

در پی برگزاری انتخابات ریاست جمهوری ایالات متحده آمریکا، هر ۴ سال یک بار، در بیستم ژانویه، رئیس‌جمهور منتخب ایالات متحده آمریکا به همراه معاون رئیس‌جمهور ایالات متحده آمریکا با ادای سوگند، مسئولیت اجرایی دولت ایالات متحده آمریکا را بر عهده می‌گیرد. وی در حضور رئیس دیوان عالی فدرال ایالات متحده آمریکا این‌گونه سوگند می‌خورد.

اختیارات ریاست جمهوری

اختیارات تأمین امنیت ملی

- فرماندهی کل نیروهای مسلح و نیروهای شبه‌نظامی
- انعقاد قرارداد با کشورهای خارجی
- معرفی سفرا
- پذیرش سفرای دیگر کشورهای جهان
- اعلام جنگ و صلح

اختیارات قانونگذاری

- ارائه اطلاعات مورد نیاز کنگره
- درخواست تصویب قانون از کنگره
- دعوت مجالس قانون گذاری به جلسات فوق العاده کنگره
- اعلام تعطیلی موقت کنگره در صورت اختلاف نظر میان مجالس بر سر زمان تعطیلی
- وتوی مصوبات کنگره

اختیارات اداری

- ۱) مسؤول و ناظر اجرای صحیح قوانین
- ۲) معرفی وزرا و مقامات بلند پایه اداری به کنگره (همانند رئیس بانک مرکزی ایالات متحده آمریکا)
- ۳) درخواست دریافت گزارش از مقامات دولتی
- ۴) پرکردن پست های خالی دولتی در زمان تعطیلی کنگره

اختیارات قضایی

- ۱) درخواست بخشش و عفو برای محکومین (به استثنای محکومین استیضاح)
- ۲) معرفی قضات دیوان عالی فدرال (دیوان عالی ایالات متحده آمریکا)

کنگره ایالات متحده آمریکا

شاخه قانون‌گذاری در دولت ایالات متحده آمریکا است. کنگره آمریکا مشتمل بر دو مجلس سنا و مجلس نمایندگان است. هم‌اکنون ۱۱۳ مین کنگره ایالات متحده آمریکا رسمیت دارد.

محل برگزاری جلسات کنگره در ساختمان کاپیتول است، و تأسیس کنگره به سال ۱۷۷۴، یعنی دو سال قبل از استقلال آمریکا بازمی‌گردد.

کنگره محلی است که جلسات مجلس نمایندگان ایالات متحده آمریکا و نیز مجلس سنای ایالات متحده آمریکا در آن تشکیل می‌شود.

وظیفه قانون‌گذاری بر اساس قانون اساسی ایالات متحده آمریکا بر عهده نمایندگان کنگره است و هر قانونی برای تصویب، نیاز به تأیید هر دو مجلس دارد.

مجلس سنا دارای ۱۶ کمیته اصلی و ۶۸ کمیته فرعی و مجلس نمایندگان دارای ۱۵ کمیته اصلی و حدود ۹۰ کمیته فرعی‌اند. پنج کمیته هم‌مشترک است که در آن‌ها از هر دو مجلس نمایندگانی وجود دارد. کمیته‌های مشترک، نقشی در قانون‌گذاری ندارند و بیشتر کار نظارتی می‌کنند.

فرایند قانون گذاری

مرحله اول: تهیه و نگارش پیش نویس لایحه

مرحله دوم: ارجاع پیش نویس لایحه به کمیته‌های دائمی

مرحله سوم: ارجاع لایحه از کمیته دائمی به صحن مجلس بررسی کننده

مرحله پنجم: ارجاع لایحه مجلس سنا و نمایندگان به یک کمیته کنفرانس

مرحله ششم: ارجاع لایحه مصوب کمیته کنفرانس به صحن مجلس نمایندگان و سنا

مرحله هفتم: ثبت لایحه نهایی شده در دفتر چاپ دولت

مرحله هشتم: ارسال لایحه به حضور رئیس جمهور:

الف) موافقت با مصوبه کنگره (در فرصت ده روزه)

ب) وتو و مخالفت با مصوبه کنگره (در فرصت ده روزه)

وتوی قانونی

در این صورت، مصوبه از طرف رئیس جمهور رد شده و با ذکر دلیل به کنگره مسترد می‌گردد. پس از آن، مخالفت رئیس جمهور در نشریه کنگره منتشر می‌گردد و بعد به یکی از مجلسین فرستاده می‌شود و در باره آن رأی گیری می‌گردد. چنان که که مجلس اول، بر نظر کنگره پا فشاری کند و با حداقل دوسوم آرا به وتوی رئیس جمهور، رأی نه بگوید، وتوی رئیس جمهور وتو می‌شود و به مجلس دوم فرستاده می‌شود و چنان که مجلس دوم هم با حداقل دوسوم آرا وتوی رئیس جمهور را وتو کند، مصوبه تبدیل به قانون می‌شود. چنان که یکی از مجلسین، نتواند رأی حداقل دوسوم را به دست بیاورد، لایحه از دستور کار خارج می‌شود و به قانون تبدیل نمی‌شود.

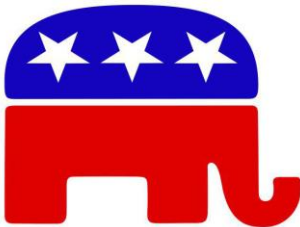
چنانچه در مرحله ششم، هر دو مجلس با حداقل دوسوم آرا لایحه‌ای را تصویب کنند، نیازی به توضیح رئیس‌جمهور ندارند و رئیس‌جمهور هم نمی‌تواند مصوبه کنگره را رد کند و لایحه تبدیل به قانون می‌شود.

نقش احزاب در سیاست خارجی

دموکرات

- ▶ طرفدار دخالت بیشتر دولت در امور اقتصادی
- ▶ لیبرال و آزادی خواه
- ▶ طرفدار مصالحه و راه حل‌های دیپلماسی در سیاست خارجه مخصوصا در رابطه با دو رقیب خود چین و روسیه و تمایل کمتری به دخالت نظامی

جمهوری خواه

- ▶ برخلاف دموکرات‌ها، جمهوری خواهان نوعا دسته محافظه کاران
- ▶ تمایلات آنها بیشتر به سمت لیبرالیسم کلاسیک
- ▶ طرفدار افزایش بودجه نظامی کشور و طرفدار اقداماتی جهت بزرگتر و قدرتمند شدن ارتش

سه رئیس جمهور جمهوری خواه آمریکا در سه دهه اخیر (رونالد ریگان، جورج بوش پدر و جرج بوش پسر) به روشنی نشان دادند که ایده جمهوریخواهان در سیاست خارجی 'تهاجمی و جنگ طلبانه است.

دیوان عالی ایالات متحده آمریکا

بر اساس قانون اساسی ایالات متحده آمریکا، در سیستم حقوقی ایالات متحده آمریکا رسیدگی به درخواست‌های تجدید نظر چه از دادگاه‌های ایالتی و چه از دادگاه‌های فدرال در دیوان عالی مطرح می‌شود و احکام آن قطعی و لازم‌الاجرا است. این دیوان در حقیقت مرحله پایانی رسیدگی‌های حقوقی و فصل مشترک دو سازمان قضایی ایالتی و فدرال محسوب می‌شود.

دیوان عالی همچنین مرجع رسیدگی شکایات ایالات علیه یکدیگر است.

سومین وظیفه دیوان عالی نظارت بر مصوبات کنگره ایالات متحده آمریکا و مجالس قانونگذاری ایالت هاست. اگر این مصوبات مغایر با اصول قانون اساسی آمریکا شناخته شوند، از سوی دیوان عالی از درجه اعتبار ساقط می‌شوند.

اعضای دیوان عالی

قضات دیوان عالی آمریکا، پس از انتخاب از سوی رئیس جمهوری وقت و دریافت رای اعتماد از سوی سنای ایالات متحده آمریکا، در صورت عدم بازنشستگی به صورت خودخواسته، به طور مادام‌العمر در این سمت خدمت می‌کنند به همین علت، ترکیب قضات دیوان عالی از نظر سیاسی و عقیدتی از اهمیت زیادی در تعیین روند اجتماعی ایالات متحده آمریکا برخوردار است.

دیوان عالی ایالات متحده آمریکا از ۹ عضو تشکیل شده است که ارشدترین قاضی تحت عنوان قاضی ارشد ریاست این نهاد مهم را بر عهده می‌گیرد. (انتخاب قضات در ایالات متحده آمریکا) ۸ قاضی دیگر سمت دستیاری دارند، اما از حق برابر با قاضی ارشد، برخوردار هستند. پرونده‌ها در دیوان عالی با حضور ۹ عضو مورد رسیدگی قرار می‌گیرد و حداقل ۵ رای برای تصوب و یا رد تصمیمات دیوان لازم است. در دیوان عالی همواره پیش از ورود به ماهیت پرونده‌ها، رای‌گیری در این خصوص که آیا دیوان باید آن موضوع را رسیدگی نماید یا خیر انجام می‌گیرد و در صورتی که رای کافی کسب نشود، پرونده مورد بحث از دستورکار دیوان عالی خارج می‌شود.

روند استیضاح در ایالات متحده آمریکا

قانونی است که بر طبق قانون اساسی ایالات متحده آمریکا پیش بینی شده است. استیضاح از دو طریق قابل طرح است. اول اینکه ممکن است دیوان عالی فدرال ایالات متحده آمریکا علیه یکی از مقامات رسمی کشور اعلام جرم کند و از کنگره بخواهد که فرد مزبور را به دلیل ارتکاب عمل مجرمانه استیضاح نماید. اما در شیوه دوم، کنگره خود رأساً و مستقیماً وارد عمل می‌شود و علیه یک مقام دولت فدرال اعلام جرم می‌نماید.

در هر دو شکل ابتدا باید موضوع استیضاح به تصویب اکثریت مجلس نمایندگان ایالات متحده آمریکا برسد، سپس این مجلس از مجلس سنای ایالات متحده آمریکا درخواست می‌کند دادگاه تشکیل دهد و متهم را محاکمه نماید. در چنین صورتی مجلس سنا به یک دادگاه تبدیل می‌شود و سناتورها هر یک نقش دادستان را ایفا می‌کنند. در این جلسات رئیس دیوان عالی فدرال به اداره دادگاه می‌پردازد و متهم نیز باید در مقابل اتهامات از خود دفاع نماید. پس از شنیدن دفاعیات طرفین، اتهام به رای گذاشته می‌شود و اگر اکثریت سناتورها رای به مجرمیت بدهند، مقام دولتی از کار برکنار خواهد شد.

استیضاح صرفاً به رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا یا اعضاء کابینه محدود نمی‌شود و از این شیوه می‌توان علیه نمایندگان مجلس، سناتورها، قضات دیوان عالی فدرال و حتی قضات دادگاه‌های بخش و به عبارتی هر مقام رسمی استفاده کرد و وی را به دادگاه کشاند.